Bedduâ yıkıcıdır

Gülten Sadak: “Anne haksız olduğu halde bedduâsı geçer mi? Her zaman bedduâ etmenin kişiye ve aileye zararları nelerdir?”

Duâ yapmak dururken, bedduâ yapmak; duâsını almak dururken bedduâsını almak hayır değildir. Duâda da, bedduâda da dereceler vardır: Sıradan yapılanı, istekle yapılanı, ihtiyaçla yapılanı, ihlâsla yapılanı, gözyaşı ile yapılanı, ısrarla yapılanı, ıztırarla yapılanı, istidatla yapılanı, fiil ile yapılanıâ€¦

Bedduâ yapmak veballi bir iştir. Haksız olduğunda, döner bedduâ yapan kişiyi bulur. Haklı ve makbul olduğunda ise, çoğunlukla mahşere dönük bir hesap dünyada görülmüş olur. Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki: “Kim ki, zulüm gördüğü kimseye bedduâ yaparsa intikamını almış olur.”1

Yani zulmün cezasını adaletli biçimde veren Cenâb-ı Allah’tır. Kul, hasmının cezasının mahşerde değil, dünyada ve ivedilikle verilmesini isterse, Cenâb-ı Hak dilerse dünyada ve ivedilikle verir. Fakat kul bedduâ ile zulüm isteyemez. Çünkü Allah zulmetmez. Böyle olunca da, zulüm ve haksızlıkla yapılan bedduâ hiç şüphesiz geçmez. Keza, Allah kulunun zulüm istemesini de kabul etmiyor.

Haksız bedduâ yapmakla aslında kul haddini aşmış ve hatta zulüm yapmış olmaktadır. Ki bu haramdır. Çünkü haksız bedduâ ancak “su-i zan”dan beslenir. Su-i zan ise, haramdır.2

Lâf aramızda, aslında toplum olarak, zanlarımızın çoğu kötü cinstendir. Yani kulağımıza gelen bilgi ve haberlerde, ya da içimize düşen şüphelerde muhatabımız lehine delil varsa, ancak o zaman hüsn-ü zanna, yani iyi zanna gidiyoruz. Hâlbuki delil varken iyi zan sahibi olmak marifet değildir, faziletten de sayılmaz. Çünkü zaten muhatabımızın delili, kötü zan kapısını kapamıştır. Asıl marifet, muhatabımız lehine delil yokken iyi zan besleyebilmektir.

Biz; muhatabımızın elinde delil varken değil, delil yokken; göstergeler muhatabımızın aleyhine işliyor gibi görülmeye yüz tutmuş iken; muhatabımızı içimizde mahkûm etmeye meyletmişken; kulağımıza muhatabımız aleyhine sözler

gelmeye başlamışken; muhatabımızı yargısız infaza kurban etmeye değil, hüsn-ü zanna, yani muhatabımız hakkındaki iyi zannımızı bozmamaya, kulağımıza gelen veya içimize doğan kötülük düşüncesini de muhatabımız lehine tevil etmeye memur ve vazifeliyiz. Yüce dinimiz zanna dayalı bilgilerde muhatabımızı bizim şerrimizden korumuştur. Ki, sû-i zannın hemen arkası, çoğu zaman bedduâdır.

Bedduâları araştıralım, inceleyelim: Esefle göreceğiz ki, büyük çoğunluğu haksızdır, yani sû-i zandan beslenmektedir. Böyle haksız yere yapılan bedduâlar, ilenmeler, tel'inler, lânetlemeler, Allah nezdinde makbul de değildir. Çünkü haklılık yoktur, çünkü sû-i zanna dayanmaktadır, çünkü gerçeklerden uzaktır.

Bedduâ konumundaki kişi eğer insaf sahibi ise bedduâya yol vermez. Ya ıslâhı için duâ eder. Ya da, çok rencide olmuş ise, sabrı ve insafı kurumuş ise, onu, Allah'ın adaletine, takdirine, cezasına, celâline, kahrına ve kibriyâsına havale etmekle, yani Allah'a ısmarlamakla yetinir.

Haklı olan kişinin böyle bir havalesini ise Cenâb-ı Hak çoğu zaman makbule şayan bulur, kabul eder ve onun hakkını ondan misli bir ceza ile alır.

Fakat babadan evlâda da olsa, anneden evlâda da olsa, bedduâ eğer haksız ise sadece yapana günah kazandırır. Yapılana tesiri olmaz.

Dilin bedduâya alışması ve vird çeker gibi her olumsuzlukta bedduâya yapışması kişiye şerden başka bir şey getirmez. Her şeyden önce dili bedduâlı bir kişiyi yakınları da, uzakları da sevmez. İnsanlar sevmez. Mevcudat sevmez. Allah sevmez. Peygamber (asm) sevmez.

Yapılan bedduâ geçse bile, haklı olsa bile, böyle sevilmeyen bir işi yapmak kişiye hiç de fazilet kazandırmaz.

Dili bedduâlı kişi çevresine de düşmanlık, husûmet ve kin tohumları eker. Olumsuz enerji yayar. Çevresini kendisinden uzaklaştırır. Bedduâ, içinde barındığı ailede ve toplumda huzur bırakmaz. Yıkıcıdır ve bozucudur.

Güzel dilimizde bedduâya yer vermeyelim.

Dipnotlar:
1- Tirmizî, Daavât, 115
2- Hucurât Sûresi, 49/12